

Εἰπέ μοι, ἔχεις ἀκόμη φιλίαν—οὐχὶ ἐξωτερικὴν ἀλλ' ἐσωτερικὴν—μετὰ τῆς Λουίζης Δουβάλ ;

— Μάλιστα.

— Καὶ μετὰ τοῦ Δεβιγιέ ;

— Μάλιστα.

— Εἶσαι βεβαία ;

— Λίαν βεβαία. Διατί ;

— Πόσον παράδοξον !

— Διεγείρετε τὴν περιέργειάν μου !

— Ἄ ! μὴ φροντίζης πολὺ δι' αὐτό. Αὐτοὶ γνωρίζουσι τὴν ἐπιρροὴν, ἣν ἔχεις ἐπ' ἐμοῦ καὶ νομίζω ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ τὴν ἐλαττώσωσιν. Εἶνε ζηλότυποι, ἀλλὰ μὴ βάλλης βάσιν εἰς τὰς ὑποψίας μου. Ἐξακολουθεῖ νὰ ἦσαι πρὸς αὐτοὺς περιποιητικὴ καὶ καλὴ, πλὴν μὴ τοῖς ἐμπιστεῖσαι.

Ἡ Μαρία Σέντ Σιρ ἀπεσύρθη καὶ ὁ Φουκὲ ἐβουθήσθη πάλιν εἰς τὴν ἀναπαυτικὴν ἔδραν του. Μορφάσας δὲ ἔλαβε τὴν ταμβακοθήκην, διηύθυνε πρὸς τὴν βίβλιν αὐτῆς καλὴν τινα ποσότητα ἐκ τοῦ ἐμπεριχομένου καὶ ἐμονολόγησεν ὡς ἑξῆς :

« Ἄ ! πόσον ἀγαπῶ γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιά εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ῥαδιουργίαν ! Γυναῖκα, ἥτις δύναται νὰ διαδραματίσῃ σπουδαῖον πρόσωπον εἰς τὸ μέγα παιγνίδιον τῆς ζωῆς, ὡς ἐὰν ἀπλῶς εὐρίσκετο ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς. Γυναῖκα, ἥτις εἶνε ἀνωτέρα τῆς γελοίας ταύτης συγκινήσεως τῆς ὀνομαζομένης « ἔρω », τῆς ἐνοχλοῦσης τὴν δικαιοσύνην, ταραττούσης τὰς αἰσθήσεις καὶ μεταβαλλούσης λογικὰ πλάσματα εἰς τοσοῦτους ἀχρεῖους τρελλοὺς ! Γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὰ στήθη εἶνε ψυχρὰ ὡς σταλακτίτης, ἀλλ' οἱ λόγοι καὶ οἱ τρόποι εἶνε πάντοτε θερμοὶ καὶ θελκτικοί ! Γυναῖκα, ἥτις οὐδέποτε ἀνέχεται ὅπως εὐτελὴς ἐπιπορξία γίνῃ πρόξενος ἀνησυχίας ἢ τύψεως τῆς συνειδήσεώς της ! Τοιαύτη γυνὴ ἐπεθύμουν νὰ ἦμην, ἐὰν ὁ Θεὸς κῦδῶκε νὰ μὲ κάμῃ τοιαύτην καὶ νὰ μὲ στολίσῃ διὰ τοιαύτης μορφῆς καὶ προσώπου. Πόσος περίεργος θὰ ἦτο ὁ κατάλογος τῶν τῆς Μαρίας Σέντ Σιρ θριάμβων ! Τίς δύναται νὰ γράψῃ τὰ